

Ahoj, všichni! Jak se máte? Jen bych o sobě chtěl dát vědět, že se stále držím, nezlobím a chodím poctivě do práce v autoservisu. Právě jsem u mámy na obědě, takže mám kontakt i s rodinou a už i táta se na mě byl podívat v práci. Často na vás myslím, i když to tak možná nevypadá. Doufám, že i další se drží. Tak Vás všechny pozdravuju, i Lászla a všechny klienty Projektu Šance. Váš také klient Mario

Projekt Šance se snaží 27 let pomáhat českým „dětem ulice“. Díky podpoře dárců provozujeme streetcentrum, kde funguje program První pomoc v nouzi, a Dům Šance, jehož hlavním programem je pracovní terapie, díky které se už mnoho mladých lidí dostalo z ulice. Mají práci, domov a RODINU. Díky Vaší pomoci můžeme pomáhat. Děkujeme Vám.

www.ProjektSance.cz

Naše poslání: *Pomáháme „dětem ulice“ postavit se na vlastní nohy.*

Vážená paní, vážený pane, někdy musíme být opravdu hodně trpěliví a nestačí ani pár měsíců či let, aby se životy klientů změnily. S Máriem, který tento dopis uvedl, jsme to v pracovní terapii zkusili několikrát, ale nakonec se to podařilo. Spolu s řadou dalších se zařadil mezi ty, kteří život na ulici překonali, a máme z toho upřímnou radost. Podle toho, jak se jeho život vyvíjel, je to malý zázrak, ale i to se vedle nás děje:)

Ke konci minulého roku nás kontaktoval Michal, který se k nám chtěl před zimou schovat do pracovní terapie v Domě Šance s tím, že by od jara zase dělal brigády, hlavně v zahradnictví. My v Projektu Šance známe jeho schopnosti, protože pracovní terapii několikrát prošel, tak jsme mu tentokrát pomohli sehnat práci a od 8. prosince dělá popeláře. Díky přítelkyni bydlí a je na novém začátku ve svém životě...

Velmi děkujeme za Vaši podporu a pomoc, díky které můžeme pomáhat letos už 27 let, Vážená paní, vážený pane. 3. ledna jsme letos znovu otevřeli naši službu ve streetcentru a pracovní terapii jsme spustili 11. ledna. Jako obvykle se od té doby osudy klientů u nás zase pěkně melou...

1. Marka k nám přivedl jeden z klientů Projektu Šance. Na Štědrý den 24. prosince, který tradičně připravujeme pro klienty, kteří nemají místo u jiného štědrovečerního stolu, jsme byli dost naměkko, když řekl: „**Já bych chtěl poděkovat Martinovi, že mi v nouzi pomohl...**“ Čtvrt roku nám v pracovní terapii v Domě Šance usínal kvůli dlouhodobému nedostatku spánku. Když nenacházel své místo, jezdil v autobusech, tramvajích a spal, kde se dalo. V minulosti si prožil své, ale krok za krokem se vedle nás osvěžuje a při jeho věku by svou minulost mohl snad jednou překročit. Čekáme, až si vyřídí občanku, kterou ztratil, protože nám to naši pomoc hlavně s bydlením komplikuje. **2.** To je teda číslo, ta Bára. V minulosti s ní bylo k nevydržení..., zraněná a zanedbaná, od lidí nic dobrého nečekala, ale díky naší nekonečné, a hlavně důsledné trpělivosti se nám společně podařilo její trauma zvládnout. Nesoustředila se a za celý den byla schopna odevzdat v pracovní terapii třeba jen 10 knoflíků pro „štěstí“, ale na zálohu čekala první v řadě!). Proto jsme terapeuticky výplatu zálohy podmínili počtem knoflíků... a potom přišel zázrak. Z ničeho nic jí to začalo jít. Zlobí... pokud byste se ptali, ale snad i s ní jsme v dlouhodobém výhledu na dobré cestě. **3.** Ne vždy se daří. Zdeněk se k nám z ulice dostal moc poznamenaný vlastní rodinou, adoptivní výchovou i životem na ulici a marně se snažil chodit do Domu Šance. Pracovní terapii zvládal, ale jeho zlovyky ho ovládaly, a proto jsme se museli v únoru rozloučit, aby neohrožoval nejen pracovní terapii v Domě Šance, ale i další klienty.

Vážená paní. Vážený pane,
prosím Vás, pomozte se mnou „dětem ulice“ v Domě Šance.

Účet číslo **107-1850570207/0100**

Děkuji Vám.

V lednu 2023 všem dárcům automaticky přijde potvrzení o daru za rok 2022.

Pokud potvrzení chcete ihned, rádi Vám je na vyžádání zašleme.

KONTAKT: tel.: 721 270 250 (Pavel – můj asistent), nebo stačí napsat e-mail na info@sance.info

1. Tak to je ten Mário z úvodu dopisu, ještě před mnoha lety ve streetcentru. K překvapení mnohých dnes žije normální život a dělá nám radost. **2.** „Mám tady kamaráda, koukněte se, László!“ Na podzim se nám zjevil ve dveřích Martin, přišel do pracovní terapie v Domě Šance, objímaje svůj batůžek s medvídkem IINOÚ, a šťastně se usmíval. Mentální věk našich klientů často nekorresponduje s jejich biologickým věkem. Už to bude pomalu dvacet let, co se snaží s námi v Projektu Šance na sobě pracovat..., ale má svou hlavu, je infantilní. Často sám sobě nerozumí – proč je tak zranitelný. Není to s ním občas lehké. Všude hledá vysněnou rodinu, kterou ve svém životě neměl. Jeho touha – ve své opuštěnosti někam patřit, mluví sama za sebe. **3. a 4.** Letošní aktuality na www.sance.info zahájí hned dva Mirkové, kteří zároveň splňují aspekty malého zázraku. Tedy v tom směru, že pracují a samostatně bydlí. Ne vždy to u nich na takový vývoj vypadalo... Na konci roku nebylo Mirkovi moc dobře, skoro nejedl, zato hodně pil (limonády). Byl s námi ve spojení, ale k paní doktorce jít nechtěl, protože byl stále v práci a tu předradil i před zdravím, aby do společné domácnosti se svou přítelkyní mohl přispívat. Říkali jsme mu, že když bude nejhůř, ať se nerozpakuje a zavolá si záchranku, a tak to nakonec dopadlo. Na poslední chvíli skončil na jednotce intenzivní péče. Jak už to tak bývá, našli mu v nemocnici různé nemoci, ale protože má jako kočka mnoho životů... rychle se z nejhoršího „vylízl“, i k překvapení pánů doktorů!). V lednu a v únoru nás navštěvoval v pracovní terapii v Domě Šance, ale natolik se oklepal, že si už od března sehnal práci a zase bude samostatný. Zdravotní stav Mirkovi zhoršil zrak natolik, že z nula dioptrií skončil na čtyřech. U našich oblíbených optiků, kteří soucítí s našimi klienty, mu změřili zrak a Projekt Šance mu koupil dvojce nové brýle. Ty první rezervní (vlevo) měl hotové do druhého dne, aby přece jen trochu něco viděl, a na ty druhé, mírně designové, si musel dva týdny počkat, ale jak vidíte... stálo to za to. **5.** Další Mirek sice pořád trochu zlobí..., ale pracuje, bydlí, a tak když nám řekl, že by potřeboval ledničku, rádi jsme mu vyšli vstříc. Dokoupili jsme mu ještě plotýnku, překapávač na kávu a takové ty věci, co je běžně všichni máme doma (Mirek ne). Sám si přál se na nákupu podílet, tak teď podle svých možností dává 20 % spoluúčast dohromady. Letos ho zřejmě čeká ještě oddlužení, jinak totiž jeho resty z minulosti vzniklé z nevědomosti nevyčistíme, a potom už bude čistý jako andílek, což je ovšem na první pohled vidět!!!)

Vážená paní Opavová, nacházíme se v době plné ohrožení a i Projekt Šance se alespoň trochu, v rámci svých možností, zapojil. Dětem na Ukrajinu posíláme sladkosti, protože víme, že dělají rychlou radost i našim „dětmi“. Práce v Projektu Šance pro české „dítě ulice“ pokračuje, a pokud by bylo ve Vašich možnostech podpořit nás, prosím Vás o pomoc.

Děkuji Vám.

László Sümegh,
předseda

KULTURNĚ - OSVĚTOVÉ
PORADENSKÉ CENTRUM
Ve Smečkách 28, 110 00 Praha 1
Tel. / Fax: 02 / 22 21 17 97

1. Biskup Václav Malý se na tradičním novoročním setkání živě zajímal o dění v Projektu Šance a o naše klienty. Úspěchy mu udělaly radost a řekl, že se za nás a naši snahu pomáhat opět pomodlí. **2.** Zpěvák Václav Neckář nás podporuje v rámci RODINY „dětí ulice“ a spolu s Martou Kubišovou a dalšími umělci patří k dlouhodobým příznivcům Projektu Šance. 9. října 2021 předal Lászlovi oblečení, které jsme klientům obratem rozdali. **3.** V závěru minulého roku nás opětovně navštívil generální ředitel hotelů Hilton pan Michael Specking. Těší se, že do hotelu zamíří další klienti Projektu Šance, aby dostali příležitost dát si život dohromady.